

# שמע ישראל...

1. **נתיב אהבת הריע פרק א פסקה ג**  
7) ופיי מדרש זה כי מ"ד שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כלל גדול, ר"ל פסוק שמע ישראל על יד מצוה זאת הוא הדבוק בו ית' לגמרי ובפרט בתיבת אחד וכמו שהתבאר למעלה בנתיב התפלה ע"ש, וכמו שכתוב אחר זה ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובודאי האהבה הוא הדבוק בו ית' לגמרי כדכתיב לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו.  
8) ולכך שמע ישראל הוא כלל גדול בתורה ושאר המצוות אינם רק פירוש באיזה ענין יהיה לאדם הדביקות הגמור, וזה כאשר הוא שומר התורה וכל המצוות הם הכנה אל הדבוק הזה, ובמצוות שמע ישראל הוא עצם הדבוק הזה.
2. **אורות קכד**  
כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדרה היא אליליות רוחנית, אפילו הגדרת השכל והרצון ואפילו האלהות עצמה ושם אלהים הגדרה היא, ומבלעדי הידיעה העליונה שכל אלה אינם כי-אם הזרחות ניצוציות ממה שלמעלה מהגדרה היו גם הם מביאים לידי כפירה.
3. **ספר הכוזרי - מאמר שני אות א - ל**  
...אין אנו אומרים אחד על האלוה כי אם כדי לשלל ממנו את הרבוי, וכן לא יחולו בו גם האור והחשך. אך אם ישאלנו השואל העצם האלוהי מה הוא מאיר או אפל נענה על דרך העברה מאיר מיראתנו פן יתפס השואל לסברה כי כל שאינו אור הוא חשך.
4. **אורות קכד**  
תמיד צריך לזכך את המחשבה, שתהיה ברורה בלא סיגים של דמיונות כוזבים, של פחדי שוא, של תכונות רעות, של העדרים וחסרונות... עיקר האמונה היא בגדולת שלמות אין-סוף. שכל מה שנכנס בתוך הלב הרי זה ניצוץ בטל לגמרי לגבי מה שראוי להיות משוער, ומה שראוי להיות משוער אינו עולה כלל בסוג של ביטול לגבי מה שהוא באמת.
- 4א. **מורה נבוכים ג נא**  
אבל מי שיחשוב באלוה וירבה לזכרו מבלי חכמה, אבל הוא נמשך אחר קצת דמיון לבד, או נמשך אחר אמונה שמסרה לו זולתו, ללא עיון עצמי- אינו זוכר האלוה באמת ולא חושב עליו - כי הדבר ההוא אשר בדמיונו ואשר יזכור בפיו אינו תואם שום נמצא כלל, אבל הוא דבר בדוי. דמיונו בדה אותו.
- 4ב. **שמונה קבצים א ריג.**  
רוב בני אדם חיים הם חיים של דמיון, ואין בכחם כלל לחיות חיים של שכל. אשר על כן צריכים כל חלקי החיים שלהם להיות מתאימים זה עם זה, הידיעות של האמונה שלהם הן ג"כ ידיעות דמיוניות, לפי אותו הערך של כל ענין החיים שלהם. אבל אין הדמיון והשכל מחולקים זה מזה חילוק חטיבי, כ"א חילוק דרגאי.
- 4ג. **אורות קכז**  
מתקופה לתקופה הולכת ומתבררת התערבות של אמונת היחוד הטהורה עם מחשכי ההגשמה, ובכל פעם שחלק ידוע מההגשמה נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מתגלה שלא נפלה האמונה כי-אם נתבררה.
5. **עולת ראייה / חלק א / עמוד נא**  
אבל באמת, אין בכוחותינו השכליים שום הכשר לצייר לנו יחידות אמיתית, שיתוף ויחס דימוי וערך יש לכל ציור ולכל תואר, שאנחנו מסגלים אותו לנו בתור ענין ציורי.
- 5א. **ספר נתיבות עולם א - נתיב העבודה - פרק ז**  
והוא יתברך ה' אחד מצד עצמו, וזה יהיה נגלה לעתיד... אבל בעולם הזה אין נראה אחדות ה' הזה, רק לעתיד.
- 5ב. **עולת ראייה / חלק א / עמוד נא**  
האחד המצויר אצלנו, הוא בהכרח איזה נושא המאחד בתוכו הרבה ענייני חלקי גוף או סגולות נפשיות, או מושגים רוחניים שונים ומפורדים זה מזה מצד עצמם. א"כ אין האחד המצויר שלנו, אותו הנושא שיש לו יחס לשם אחד, שאנו ממליצים אותו כלפי מעלה... אמנם בתואר יחיד כבר אנחנו רוצים לומר השלילה של כל מה שיש בם משום ריבויים, שהרי אם ריבויים יש כאן, אין כאן יחידיות.
6. **ספר מורה נבוכים - חלק א פרק נז**  
כמו שהוא מן השקר עליו מקרה הריבוי, כן הוא מן השקר עליו מקרה האחדות.
- 6א. **אורות הקודש / חלק ב / עמוד תג / הרבוי האחדותי - ח**  
בשביל כך האחדות האלקית בטוהר אחדותה, היא מתעלה על ציורי האחדות הרגילה, והיא באמת מתעלה על האחדות באותה המידה שהיא מתעלה על הריבוי, ואותו העושר של הריבוי לעולם נמצא בקרבה בצורה יותר מבהיקה באינסוף.
7. **אגרות הראיה / כרך א / מד**  
המונותיאזים הוא בדוי מלבם של נכרים ו"מתורגם ארמית" שלא בדיוק כלל וכלל, הוא מין "א ין - ס ו פ - מ ו ש ג" - שהוא סותר את עצמו, ע"כ יעלה בתוהו.
- 7א. **שמונה קבצים א. צה**  
פחות מההשקפה הזאת מיגעת את האדם ההשקפה המונוטאיסטית, הנוטה להסברה השפינוזית, כשהיא מזדככת מסיגיה, המובלטת בחלקים רבים ממנה בהחלק התבוני של החסידות החדשה, שאין שם דבר מבלעדי האלהות...
- 7ב. **פנקס יג קיז**  
השיטה השפינוזיסטית עם סיגיה יחד היא הפוכה לגמרי מאורן של ישראל. על כן היתה יד ה' בהרגשה של הרבנים הצדיקים באמשטרדם להרחיקו מישראל...
8. **שמונה קבצים א סה**  
סה. המחשבה בענין האלהות בשני הצדדים שלה - דהיינו: הצד האחד, בצורה המדברת עד הבורא והבריאה מכל אחד בפ"ע, כאילו הוא נושא לעצמו, אלא שהם מחוברים יחד מתוך שהבורא מחיה את הבריאה והבריאה מקבלת חיים מהבורא, והצד השני, שאין שם שום מציאות של בריאה כלל, והשם בריאה הוא רק מושאל מצדנו, אנו נבראים אנחנו רק מפני צמצום השגתנו,

ובאמת הכל הוא בורא, אלהים, אבל הכל הוא ענין אחר ותוכן אחר, שאין לו שום ערך אל התגלות חלקית, ואלהים הוא דוקא הכל ולא חלק מצד שהוא חלק - המחשבה הזאת פועלת בכל צד מצדיה פעולה מיוחדת על רוח האדם.

#### א8. אורות הקודש ב שצה

1. קושי גדול יש בהציור של השגת אלהות ויחוסה להעולם ולכל הנבראים כולם, על פי הציור של ההויה האלהית מחוץ להויה של העולם, אז נרצה הדבר כאלו איזה הצלחה עמדה, שהאלהים יהיה בחיובו המאושר מהכל, וכל הנבראים הם החסרים, ממניעת הצלחתם, להיות כאלהים.
2. ומפני זה יש נטיה בנפש להציור של האחדות הכוללת, המכרת רק את האלהות, ויודעת גם כן שכל גילוי פרטי איננו ענין האלהות, כי אם הכל, ומקור הכל, ומה שהוא למעלה למעלה מזה.
3. אבל מה שמחלק את הגילוי הפרטי מאלהות, איננו ענין של אמת מצד עצמו, אלא סמיות עינים שלנו גורמת כן, שאיננו מכירים כי אם את הפרטיות.
4. ואנו בעצמנו מציאותנו הפרטית בחסרונותיה היא סמיות עינים.
5. אבל גם דעה זו אינה מתאימה לכל יתר תנאי האושר הכמוסים בגנזי הלב.
6. מה שהוא מישב את הדעת הוא יסוד האושר שבחופש, הצדק החפשי המלא.
7. הטוב המוחלט, החפשי שנוטה בחופשו אל הטוב, הוא מחויב המציאות, וכל יחיד יכול להתעלות בעצם חופשו אל מקור החפץ הטוב, וכשירצה את הטוב המוחלט, ישתאב בגופא דמלכא ולא תהיה שום הבדלה בינו ובין אלהיו כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם.
8. חוזרים אנו לפי זה, שההויה האמתית היא האלהות, וכל ההויה הירודה ממעלת אלהים עליון איננה כי אם ירידת הרצון בבחירתו הבלתי שלמה, וזה גורם תוספת של גרעון.
9. וסוף כל סוף שכל הטומאה תכלה, והרצון מתוך חופשו יתעלה אל הטוב המוחלט, ויהיה ד' אחד ושמו אחד.
10. והויה זו של חזרת הכל אל האלהות היא השלמות העליונה בהויה, ואין כח להשיג ערכה.
11. הרעיון שכל ההויה כולה היא רק ענין האלהות ואין עוד דבר לגמרי מבלעדי ד', הוא מענג את הלב מאד.
12. התענוג הרוחני שהרעיון הזה מסבב הוא המופת על צד האמת המתבטא על ידו.